

Tajemství

Mezitím

Znám jednu tajemnou zahradu, tam vede jen jediná z cest.
V korunách ptáci zpívají a růže můžou tam kvést.
Z té zahrady uslyšíš píseň znít a dívku bílou se smát.
(:Chodí těm růžím vyprávět a do květů na flétnu hrát:).

Na rukou modrý znamení, bláznů co jinak chtěj žít.
Za krůčkem krok je k prameni, kdo žízeň má musí pít.
Nabírá vodu do dlaní a ptáci přiletí blíž.
(:A dívka bílá netuší, k čemu je v zahradě mříž:).

Až jarní vítr zavoní a roztaje poslední sníh.
Vydej se cestou k jabloním, kde slýchal jsem její smích.
Čarovné flétny ozvěnu už z dálky tam uslyšíš hrát.
(:A pak tam spatříš stařenu, shrbenou v zahradě stát:).

Ptal ses, kam s jarem odcházím, co tušil jsi dneska už víš.
Vzkaž jí ať na mě nečeká, že pozdrav jí přinášíš.
Neboj se pozná tě po hlase a tvůj krok je krokem mým.
(:Jenom jí pohlad' po vlasech, jako když pohladí syn:).